UNUTMAYINIZ! AFACAN
PERŞEMBE 20 EYLÛL 1934 No. 102
8 Büyük Sahife 3 Kuruş
Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

AFACAN

Afacan 101 İnci Sayısını Da Atlattıktan Sonra..

ŞİŞKO NE DİYOR?

— 1 —

Hey afacan, afacan;
Sıkıyorsun artık can!..
İnsanın çenesidir
Başına bir dert açan!..

— 2 —

Su kaynar fıkır fıkır
Sen söylenirsin zır zır!.
Eğer yine susmazsan
Elimde sopa hazır!..

— 3 —

Kuşlar konar tüneğe!..
Kavalım benzer neye!..
Ben benzerim aslana,
Sen de sivri sineğe

— 4 —

Kızar tavanın sapı,
Dokunan yutar hapı!...
Ey afacan!.. sen ara
Kendine başka kapı!.,

— 5 —

Dinle biraz, hey oğul:
İşte elimde davul!..
Afacan!.. çok söylenme,
Haydi, karşımdan savul!.

ŞİŞKO

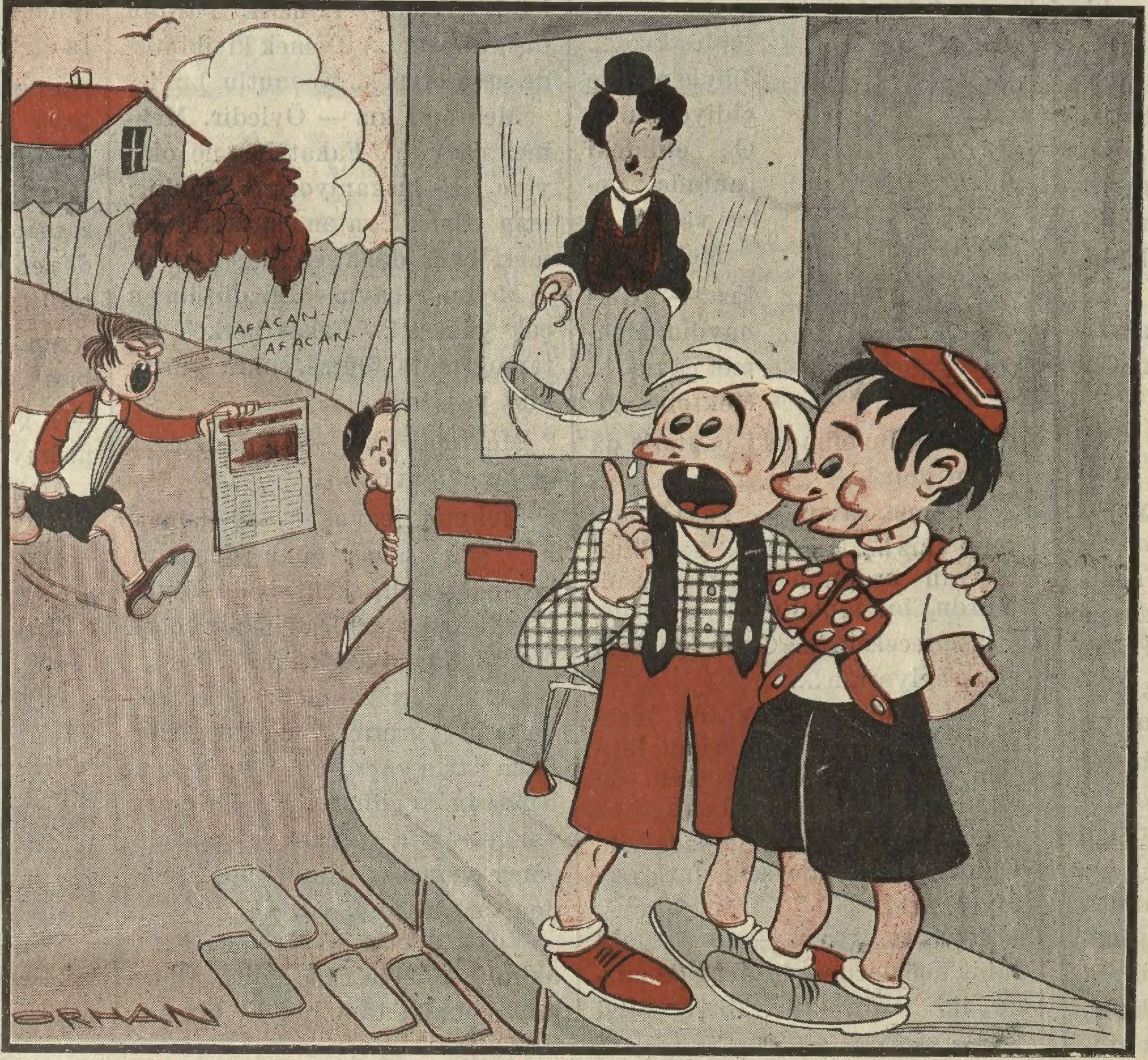

— AFACAN, Gazeten günden güne o kadar güzelleşiyor ki artık biz Şarloyu filân hep unuttuk..

AFACAN NE DİYOR?

— 1 —

Yaz gelir sıcak olur!
Gökte bulut ak olur!.
Şişko saç kestirince
Kafası kabak olur!..

— 2 —

Çocuk yatağa çıkar!
Yolcular dağa çıkar!..
Şişko adam olursa,
Balık kavağa çıkar!..

— 3 —

Leylekler akın akın,
Göç ediyorlar bakın!...
Adam olurum.. sanma,
Bu tembellikle sakın!..

— 4 —

Köpek kediye çatar,
Tozu dumana katar!..
İmtihanı duyunca
Şişkonun benzi atar!..

— 5 —

Şişko yüz kilo şişman,
Şişko pilâva düşman!..
Benimle çok uğraşma,
Sonra olursun pişman !...

AFACAN

Hesapta Tarh

— Sen tarhı nerede öğreniyorsun ?

Erik ağacında, evvelâ kaç erik olduğunu sayıyorum.

—Sonra dört beş tanesini koparıp yiyorum. Böylece tarhı öğrenmiş oluyorum.

Bir Kutu Pasta

Bilirsiniz: bizim Şişko çok oburdur. Geçen gün annesi ona bir kutu dolusu pasta verdi. On dakika sonra yerinde yeller esiyordu. Annesi çıkıştı:

— Pastaların hepsini kendi kendine yemekten utanmadın mı?.. Söyle hiç kardeşini düşünmedin mi?...

Şişko:

—Nasıl düşünmedim, dedi, hep kendi kendime: " ya şimdi üstüme gelirse!...,, diye üzüldüm, durdum.

— Beş balonu birden ne yapacaksın?

— Ağabeymin eline bağlıyacağım, bana tokat attığı zaman eli yukarda kalsın da yüzüme inmesin diye...

Topaç gibi imiş!..

— Bana topaç gibi çocuk diyorlar..

— Dur bakalım, elime kamçı alıp vurayım olduğun yerde bir kaç kere dönersen topaç gibi bir çocuk olduğuna ben de inanırım..

Sağır Adam

Faruk Bey Afacana Anadoludan güzel bir kaval getirmişti. Afacan bunu çalmağa çalışıyor, fakat bir türlü beceremiyordu. Tam o zaman bir adam gelip:

— Çal.. çal.. dedi, senin kavalını bir kerecik işitebilmek için bütün servetimi verirим!..

Afacan şaşırdı.

— Demek o kadar güzel çalıyorum?..

Herif cevap verir:

— Hayır, sağırım da ondan!...

BAŞ SÖZ

Yakında mektepler açılacak

Üç ay tatil.. dile kolay.. on iki hafta yani doksan gün hatta daha ister misiniz: tamam iki bin yüz altmış saat.. bırakın saatı.. bir dakikanın bile dünyada yaptığı işleri hatırlarsak, aklımız durur: bir dakikada bir çocuk doğar.. bir dakikada bir insan ölür.. bir dakikada koca bir ev tutuşur.. bir dakikada bir, toprak hareketi ile koca bir şehir yıkılır.. sonra bir dakikada fena bir sözle bir arkadaş kalbi kırılır...

İşte onun içindir ki atalarımız: " vaktinin kıymetini bil!...,. demişler!..

İşte bu binlerce kıymetli dakikalardan ibaret olan 1934 senesi tatili de yavaş yavaş suyunu çekiyor!... önümüzde birkaç gün kaldı.. ey, afacanlar!.. sakın vaktinizi kavga dırıldı ile geçirmeyin. Sonra yanarsınız.. Bu, kavga günleri son eğlenceler, son oyunlarla hoşça geçirmeğe bakın çünkü: mektepte hademeler kapıları yavaş yavaş açmağa hazırlanıyorlar..

Sizinde öyle olduğunuza eminim, ben mekteplerin açılmasını dört gözle beklerdim.. Üç ay gezer, tozar, eğlenir, ne yalan söyleyim, artık tatilden usanırdım.

Düşününüz bir kere.. En çok sevdiğiniz yemek nedir?,. Hepsi, baklava diyelim: bir gün, iki gün, on gün baklava yiyiniz, vallahi, bıkar da, bir daha tatmak istemezsiniz. Evet!.. her şeyin fazlasından bıkılır... Bu, böyle olursa, tat lin de uzun sürmesinden insan usanır.

Çocuklar!... bana kalırsa mektep hayatı, tatil günlerinden daha eğlencelidir. Çünki: tatilde hepiniz bir tarafa uzaklaşırsınız.. kiminiz şehrin bir bucağındaki evine kapanır, kiminiz hava almak için bir köye gider, kiminiz de gurbette olan ana ve babanızı görmek, akrabanızla konuşmak için büsbütün uzaklaşırsınız!... Demekki sevgili arkadaşlar biribirinden ayrılır.. halbuki mektep öyle midir ya?... Ders bitip, bahçeye çıktınız mı, bütün arkadaşlar, ahbaplar, afacanlar orada...

Ahmet.. Mehmet.. Yavuz.. Tekin.. Kaya.. hattâ bizim Şişko, davulu andıran göbeğile, hazır...

Gelsin oyun: köşe kapmaca mı istersin, koşmaca mı?.. Hepsi var!...

Uzun sözün kısası. Mekteplerin açılması tatilden kat kat neşelidir... *Büyük Baba*

YURT YAPRAĞI

Mehmet çavuş — Gün aydın; mektepli kız !.. Böyle nereye gidiyorsun ?.. O, elindeki çantada neler var ?...

Mektepli kız — Günaydın; Mehmet çavuş !.. Mektebe gidiyorum.Bu elimdeki çantada da kitap dolu!...

Mehmet çavuş — Yaşa, mektepli kız!.. Anladım, sen bilgi taşıyan ordunun bir varlığısın. Yurdu, bu topladığın, bilgi ile, yükselteceksin!... Onun için seni çok seviyorum!...

Mektepli kız — Varol, Mehmet çavuş!.. Sen de silâh taşıyan ordunun bir askerisin. Bu elinde tüfekle hudutu bekliyecek düşmanları yurda sokmıyacaksın. Onun için bende seni fazla seviyorum!...

Mehmet çavuş — Kışladaki zabit hocalarımız bize: (Ülkemizde iki ordu var. Biri: Bilgi ordusu.. Öbürü de: Silâh ordusudur.. dedi. Birincisi: Yurdun içini yükseltir, ikincisi: Yurdun dışını korur!..) Demek ki ikimizde savaşçıyız!... Ne mutlu bize!...

Mektepli kız — Öyledir, Mehmet çavuş!... Fakat ben ne olsa yine seni kıskanıyorum. Çünkü: icap ederse vatan uğrunda ölmek, bana daha şerefli geliyor!...

Mehmet çavuş— Bu düşüncen çok yüksek!... Fakat herkes vatan uğrunda ölürse, sonra yurdu kim yaşatır?...

Mektepli kız — Ne demek, Mehmet çavuş?...

Mehmet çavuş — Şu demek ki: Biz savaş günü düşmanı kovmağa çalışırken, siz de köyümüzde çalışacak, evimizin ocağını söndürmiyeceksiniz!... Tanrı, biz erkekleri zahmete daha çok katlanır yaratmış.. Fakat sizler daha narin yapılısınız. Onun için herkesin kendine göre bir yurt vazifesi var. Erkek: Dışarıda emek verecek.. Kadın da: içeriden ona yardım edecek.

Mektepli kız — Evet!.. Bunu aklım almağa başladı. Önce mektebimde tam bilgili bir kız olayım. Sonra, yurdun temeli sayılacak, bir yuva, bir bark kurayım.. Sen savaşa gittiğin zaman, ben de senin yaranı sarayım senin sevabını dikeyim, çorbanı pişireyim!...

Mehmet çavuş — Yaşa, bin yaşa!... İşte böyle olmalı!...

Mektepli kız — Ama, bir şartla: Eğer yurt daha fazla bir tehlike de kalırsa, o zaman ben silâha sarılacağım!...

Mehmet çavuş — Tanrı öyle bir günü göstermesin.. Elbet o zaman sen de hududa koşarsın!... Netekim, Yüce Gazi babamızın yaptığı büyük istiklâl savaşında bütün Anadolu kadınları düşmana karşı koymuşlardır.

Mektepli kız — Haydi, öyle ise, sen kışlaya, ben mektebe!...

Necdet Rüştü

YAŞASIN SPOR

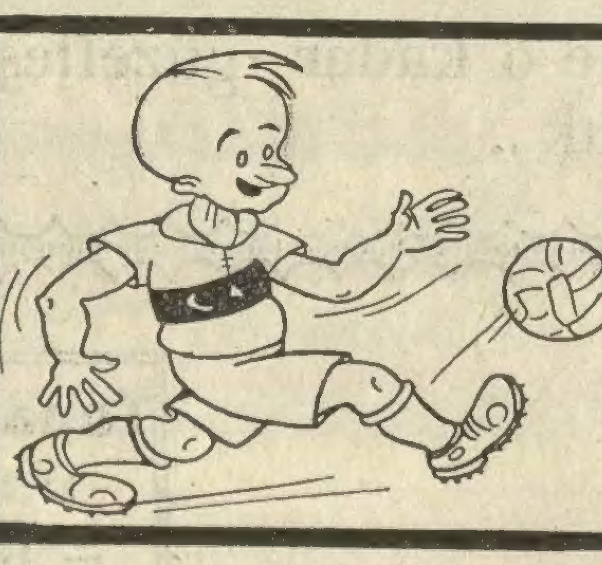

Denizcilik, havacılık, dağcılık ve avcılık ta sporların en mühimlerindendir.

Önce (avcılık) tan söz açayım ve en meraklılarından biri olan (vahşi hayvan avı) nı anlatayım:

Vahşi hayvanların başlıcaları şunlardır: Aslan, kaplan, yaban öküzü, fil, gergedan.. Bunların avına çıkmak, öyle eline çifteyi alıp, gölde ördek vurmağa benzemez. Çok tehlikeli ve çok güçtür. Çünkü ördek, keklik, bıldırcın kaçar, fakat bunlara iyi nişan alamadınız mı sizin üstünüze hücum ederler. Tabiî öbür dünyayı boylamış olursunuz.

Bu vahşi hayvanların zorlularından aslan ve kaplan en ziyade Afrikada bulunurlar. Yolcuların sık sık ayak basmadığı ıssız ve tenha yerlerde gezerler, aslan ve kaplan avı çok kurnazlıkla yapılır. Çünkü bu hayvanlar en ufak bir tehlikeyi çabuk çakarlar. Güpegündüz karşılarına çıkmanın imkânı yoktur. Çünkü daha siz nişan almadan, onlar bir ok gibi havada uçup üstünüze atılır ve bin parça ederler.

Aslanlar gündüzleri inlerinden dışarı çıkmazlar. Fakat akşam sular kararınca av aramağa yollanırlar. İşte bunun için avcılar yerde büyük, ve birkaç insan boyu derinliğinde bir çukur kazarlar ve üzerini ince uzun dallarla örüp daha üzerine de yapraklar ve otlar koyarlar. Bu çukurun yanına bir keçi veya koyun gibi küçük bir hayvan bağlarlar. Şimdi artık bütün avcılar pusuya yatıp katiyen ses çıkarmadan beş altı saat beklerler. Derken bir çıtırtı, bir homurtu ve bir ayak sesi duyulur. İşte aslan geliyor... Aslan bağlı hayvanın kokusunu aldığı için sevincinden dağları inleten sesile bağırır ve bunu duyan diğerleri koşuşurlar. Keçi veya koyun tam çukurun yanındadır. Aslanın biri var kuvvetile zıplayıp atlar, fakat gövdesi ağır geldiğinden çukurun üstündeki dallar kırılır, koca aslan müthiş bir seda çıkarıp, içeriye yuvarlanır... Diğer aslanlarda yine keçiye hücum ederler. Fakat hepsi bu çukura düşerler. Artık çukurun içinde yedi, sekiz aslan deli gibi zıplayıp çıkmak isterler. Lâkin çok derin olduğundan muvaffak olamazlar. İşte o zaman avcılar hemen pusularından fırlayıp, evvelce hazırladıkları afyonlu ve uyutucu ilâçlı etleri onlara atarlar. Bu eti yiyen aslanlar hemen bayılırlar. İşte o zaman hepsi zincirlerle bağlanırlar. İşte canbazhanede gördüğünüz aslanlar böyle tutulmuştur. Hüner yapanlarda yavru iken tutulup terbiye edilmiştir. Aslan avı tabiî çocukların yapacağı iş değildir. Bu işi değme büyük adamlar bile başaramaz. kendilerini ölüm tehlikesine alıştıran bazı avcılar için bu geçim yolu olmuştur. Size bu vesile ile bir kaç vurulmuş vahşi hayvan resmi gösteriyor. *Genç spocru*

1 — Parmaklığa çivili kalan kaplanın boğazından oluk gibi kanlar akarken kral kollarını açarak Topuzla Afacanı kucaklamak üzere ilerlemeğe başladı.

— Yaşayın evlâtlar, yaşayın beyaz çocuklar! diyordu. Oyununuzla hem beni pek memnun ettiniz, hem de yırtıcı bir hayvan olan kaplana karşı büyük bir zafer kazandınız. Belki de şimdi onun midesine inecek, dişleri arasında kıtır kıtır edilirken barsaklarında kütür kütür eriyecektik. Sizi başkâhinin yanına vereceğim.

2 — Kral sözünde durdu. Saraya dönünce hemen başkâhini çağırarak karşısına dikti. Başkâhin, yani baş sihirbaz elinde değneği, arkasında bir baykuş, uzun külâhile acaip bir şekilde kralın huzurunda ne tuhaf duruyordu. Afacanla Topuz, hattâ dik kulak bu kara kuru gözlüklü adama korku ve şaşkınlık içinde bakıyorlardı.

Kral göbeğini tahtından sarkıtarak:

— Başkâhin efendi diye söze başladı. Şu iki çocuğu görüyor musun? Bunlar çok zeki, çok bilgili iki Avrupalı çocuktur. Onları senin yanına veriyorum. Bilginden, tılsımından istifade etsinler, onları da ileride kendin gibi birer kâhin yetiştir.

3 — Başkâhin kraldan bu emri alınca çocukları da yanına alarak saraydan çıktı. Şimdi yüksek bir tepede bulunan kuleye doğru ilerlardı. Sevincinden çapa dişlerini çıkarıyor, ton ton yürüyordu. Afacanla Topuza gelince onlar korku içinde idiler. İçinde eski elbiseleri bulunan bavullarını ellerine almışlar, onlarda tip tip kâhinin ardından gidiyorlardı. Bu kara ihtiyar bakalım onlara neler, ne sehirler, ne tılsımlar öğretecekti?

FIKRALAR

Afiyet Olsun

Afacanla Şişko, ancak bir lokanta parasile cuma günü Adaya gitmişlerdi. Öğle vakti bir lokantaya gidip her ikisi de birer külbastı ısmarladılar.

Akıllı Afacan yavaş yavaş eti kesip yemeğe başladı. Fakat o- Şişko çabuk yemek için telâş etti ve külbastı yere düştü. Karşılarında bir köpek vardı. Şişko haykırdı:

— Eyvah!.... külbastıyı köpek yiyecek:

Afacan ona bir oyun yapmak için:

— Merak etme, dedi, işte ben üzerine ayağımla bastım!...

FIKRALAR

Azgın At

Bir bayram, zaif ve beceriksiz bir çocuk bir at sürücüsüne yaklaşıp ata binmek istedi. Fakat sürücü razı olmadı. Çocuk kızdı:

— Ne korkuyorsun?.. atını geri getirmem diye mi?..

Sürücü güldü:

— Hayır.. sende bu miskinlik varken, at seni geri getirmez diye korkuyorum!.

4 — Kuleye gelince sehirbaz elinde şangır şungur öten anahtarlarla demir bir kapıyı açtı. Evvelâ dik kulak karanlık bir odaya daldı. Fakat dalmasile ciyak ciyak ötmesi bir oldu. Afacanla Topuzda ilk adımlarını odaya atmışlardı ki karşılarında şu manzarayı gördüler: Dik kulağı koca bir yılan boğmak için sarmış, sıkıp duruyordu. Kâhin gülüyordu. Şimdi sihirini gösterecekti.

— İhtiyar hemen eline bir düdük aldı ve öttürmeğe başladı. Bu düdük sihirli bir şey olacak ki yılan dik kulağı bırakarak çözüldü. Ve kâhinin koltuğunda tuttuğu değnek de havada, boşlukta durarak yılana:

— Tak! Tak!

Diye vurmağa başladı. Yılan dövülüyordu Afacanla Topuz bu işe hayret içinde kaldılar.

6 — Şimdi başkâhin onları asıl kendi çalıştığı yere götürüyordu. Aman, aman.. Bu yer ne de tuhaf, acayip bir yerdi. Bir masa üstünde bir kuru kafa, bir kitap, bir fener duruyor, duvara kakılmış bir sopa üstünde bir papağan şaşkın gözlerile ihtiyara bakıyordu. Dik kulak bir de kara kedi görmüştü. Kedinin tüyleri köpeği görünce diken diken kabarmıştı. Baykuş yerine uçmuştu, köşede de bir örümcek ağının içinde pusu kurmuştu. Bakalım burada neler olacak? —Devamı var—

FIKRALAR

Vay sersem, vay!..

Ahmet Bey, bir sabah uşağını çağırıp:

— Bana bak, dedi, bir adam gelecek, beni sorunca: "efendi Avrupaya gitti!..., dersin. Artık bir daha eve uğramaz, anladın mı?..

— Anladım, efendim.

Akşam üstü Ahmet sordu:

— O adam geldi mi?..

— Geldi;..

— Ne sordu?..

— Sizi sordu. Avrupaya gitti dedim. Bunun üzerine "ne zaman gelecek?...., dedi.

— Peki sen ne cevap verdin?...

— Ne cevap vereceğim; akşama burada dedim!...

Dayak

— Ben hocalarımdan fena not aldıkça, babam bir tokat vurur!..

— Öyle ise şimdiye kadar dayaktan ölmen lâzımdı!..

Bal gibi çavuş üzümü

Eylülde yağmur yağar: gök yüzü ağlar,
Çavuş üzümlerile fakat doludur bağlar!..
Yazın uzaklaşması yüreğimizi dağlar
Sarı yapıncaklarla fakat doludur bağlar!...

Dallarda ötüyorken rüzgârın düdükleri,
Bu güzelim manzara coşturur küçükleri:
Hepsi seyre dalarlar üzümlü kütükleri,
Kınalı yapıncakla doludur bütün bağlar!..

Gözleri kamaştırır, bir bakışta her biri:
Sonbahar meyvasıdır, vardır fazla değeri!..
Bizim şu obur Şişko dalar fakat içeri
Yangın yerine döner az bir zamanda bağlar!...

FIKRALAR

Hazır Cevap

— Mademki coğrafyadan birinci çıktın, söyle bakayım: Almanya Avrupada mı Amerikada mı?..

— Sen biliyor musun?..

— Elbet!..

— E, öyle ise bana ne soruyorsun?...

Değerli köpek

Afacan, bir gün arkadaşı Topacın evine misafir gitmişti. Topacı uyuz, sıska, miskin bir köpekle oynuyor buldu.

— Aman!.. dedi, bu çirkin köpeği evde ne tutuyorsun!..

Topaç atıldı:

— Bu çok değerli bir köpektir. Çünki akşamları babam eve gelirken bu köpek hemen havlamaya başlar, ben de vakit geçirmeden kitabımı açıp, azarpan kurtulurum!.

EĞLENCELİ YAPRAK

Konyak İçerken Nasıl Bir Sapan Taşı Yedi

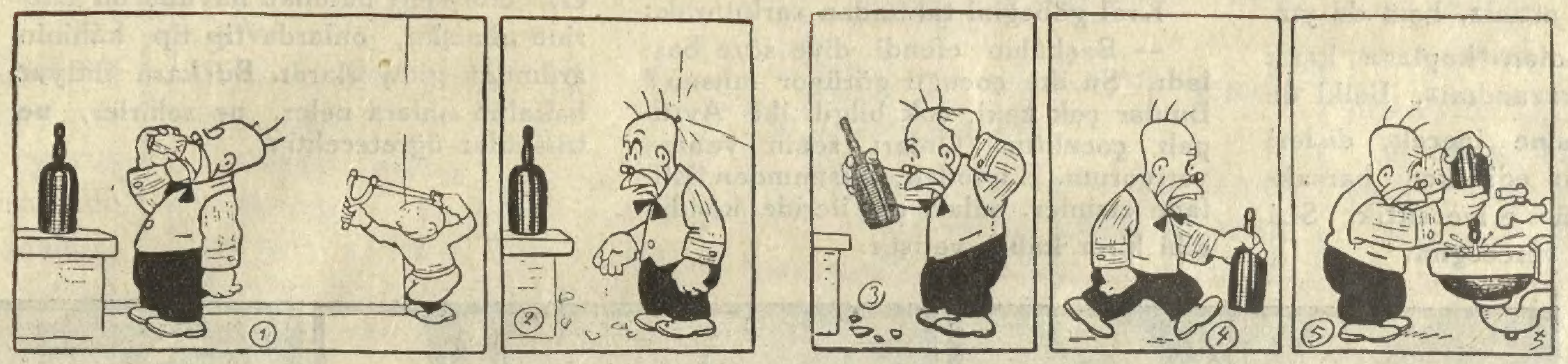

1 — Bican efendi evinde kırk yılda bir kere inhisar idaresinden bir şişe konyak alarak içmeğe başlamıştı. Oooh... havalar soğuk giderken kanı kızıştıran bir bardak konyak ne de iyi gidiyordu. Fakat tam bu sırada bir afacan çocuk Bican efendiyi nişanlamıştı.

2 — Attığı bir zıpzıp Bican efendinin kafasına " tınnn ,, diye çarpmış, elindeki bardağı yere düşürterek param parça etmişti.

3 — Bican efendi başının sızladığını duyunca:

— Hay aksi şeytan hay¡ Konyak vücudumu kızıştıracağına kafamı kızıştırmıştı.

Dur hele bakalım, bunun içinde misket gibi bir şeyler mi var? diyordu.

4 — Hemen musluğa koştu, konyak şişesini boşaltarak zıpzıbı bulmıya çalıştı amma acaba buldu mu dersiniz?

Birinci Çıkmış!..

— Şu miskini gördün mu ?.. Mektepten birinci çıktı!..

— Demek çok çalışkandı ?..

— Yok canım, öyle tenbeldi ki, üç ay sonra koğuldu, yani birinci çıkmış oldu!..

Miki farenin başından geçenler

Size Afacan yakında Miki farenin meraklı Maceralarını anlatacaktır. Bekleyiniz.

Bahriahmer

Afacan, Şişko konuşuyorlardı. Şişko:

— " Ahmer,, kırmızı demekmiş. Acaba (Bahriahmer) e bu ismi neden vermişler ?..

Kurnaz Afacan güldü:

— O denizde çok istakoz çıkarmış ta onun için...

Çocuk Sesi

24 Eylûl Pazartesi günü altı renk içinde çıkacaktır. Dernek havadislerini alıp okuyunuz. ÇOCUK SESİ bütün afacanların biricik bilgi kaynağıdır.

EĞLENCELİ HİKÂYE

TÜRBE YANDI!.. EVLİYA UYANDI!...

Bazı ihtiyar kadınlar vardır: bir dilekleri oldumu hemen bir türbeye koşup (evliya) denilen bir ölünün kapısına iplik bağlarlar. Akılları sıra, bu bağlanan iplik sayesinde muratlarına ereceklerdir!... Günler, haftalar, aylar ve hatta seneler geçer.. Ne dilekleri olur, ne de muratları.. Fakat onlar halâ beklerler!...

İşte bu, eski bilgisiz adamlardan kalma bir âdettir. Ölülerden medet umarlar... Ölülerin kendilerine hayrı olsa, mezar taşları yıkılmaz!... Her ne ise... Şimdi size anlatacağım hikâyede böyle bir (evliya) hikâyesidir:

Bundan yıllarca evvel, İstanbulun üera bir mahallesinde duvarı yeşil boyalı kapısı koca kilitli bir türbe vardı. Bu türbeyede (türbedar) denilen bir sarıklı bakıyordu.

Saltanat devri olduğu için, bilgisiz ahali, bu türbenin üstüne titriyorlardı. Çünkü ne zaman işleri, sıkıntıları olsa, ona koşarlar, iplik bağlayıp diz çökerler ve muratlarının olması için boş boşuna yalvarırlardı. Bir tesadüf eseri olarak, bu muratlılardan birinin emeli yerine geldi mi, artık yer yerinden oynar, herkes evliyanın büyüklüğüne hükmederdi. O zaman baş ucunda yanması için etek dolusu mum getirirlerdi. (Türbedar) da bu mumları gizlice satıp, bey gibi yaşar içinden de bu adamlarla alay ederdi.

İşte bu mahallede bir gün bir yangın çıkmıştı. Ateşler, zaten baştan başa tahta olan mahalleyi bir saatte dört taraftan kuşatmış, alevler göklere yükselmişti. Tabiî o zaman cumhuriyet devrinin bu güzel itfaiyesi yoktu, onun için koca mahalle çayır çayır yanmağa başladı. Siz budala ahaliye bakın ki, kendi eşyalarını taşıyacak yerde, hepsi birden türbenin etrafına toplanmışlar:

— Aman, türbe tutuştu!.. Aman, evliya yanacak!...

Diye, bağırıp, göz yaşı döküyorlardı.

İşte tam o zaman, civar mahallelerin en azılı bir külhanbeyisi olan (Bıçkın Hasan) yangın yerine yetişmişti. Bıçkın Hasan, insanların en kabahatlilerinden biridi. Çünkü: hırsızlık yapıyordu. İşte bu hırsız bir dakika düşündü: "Türbenin içinde kıymetli halılar, gümüş şamdanlar, pahalı şallar var!.. Budala ahali türbenin karşısında yalnız göz yaşı döküyorlar.. Ben de gidip bunları aşırırım!...,,

Böyle düşünmesile beraber, türbenin arka penceresinden içeri atladı. Mezarın üstünde (sanduka) dedikleri uzun bir kerevet vardır. İşte onun üstüne bütün halıları, şalları yığdı. Kendide altına girdi. İki taraftan iki elini uzatıp gümüş şamdanları kavradı ve ayağa kalktı. Şimdi, halılar yerlere kadar süründüğü için ayakları hiç görünmiyordu. Bu halle, kendi kendine yürüyen bir tabut gibi, kapıya yaklaşıp, bir tekme vurdu. Dışarıdaki halk bir feryat kopardı. Çünkü türbenin kapısı açılmış, evliya tabutile beraber sokağa fırlamıştı. Cahil ahali tabiî korkudan çil yavrusu gibi bir tarafa kaçtılar ve (Bıçkın Hasan) da rahat rahat yürüyüp, savuştu.

Hırsız bu malları satıp yiye dursun, ahali, bu yangın gününden beri:

— Ah!.. İki gözüm!... Ne büyük bir evliya imiş.. Bak, ateşte kendini yakmadı, yürüdü tabutile göklere uçtu!...

Diye, budala budala söylenirlerdi!...

Hikâyeci baş

AY TAKVİMİ

Birinci teşrin

Birinci teşrin ayı sonbahar demektir. Sonbaharda boynu bükülür... Yapraklar dökülür!... Yaz misafirleri olan leylekler, kırlangıçlar, çaylâklar çoktan bizi bırakıp başka yerlere gitmişlerdir. Bütün yaz mevsimi toprakları kuraklıktan çatlatan yağmurlar, oluktan boşanırcasına yağmağa başlarlar.

Bu ayın başlarında, tarlalarını sürmeğe geç kalan çifçiler, büyük bir gayretle sapan sürmeğe çalışırlar.

Eylül ayından arda kalan incirler artık turfanda demektir.

Bağlarda kalan son üzümler şıra yapılır ve İzmir cıvarında incir kurutmağa uğraşırlar.

Birinci teşrin ayı, yaza nisbetle, kasvetli ve hüzünlüdür. Çünkü her dakika gök kapalı, hava sisli ve rüzgârlar üşütücüdür.

Karıncalar artık yuvalarına çekilip yazdan topladıkları yemlerle yaşamağa başlarlar.

Büyüklerin, odunlarını, kömürlerini yıkıp evlerine çekildikleri bu mevsimde, küçükler hep birden sokağa fırlarlar. Yollarda neşeli kafileler, şen taburlar görülüyor.

Çünkü: Mektepler açılmıştır. En mühimi: mekteplerin açılması şerefine (Afacan) ve (Çocuk Sesi) gazeteleri bir çok yenilikler hazırlar. Hele (Çocuk Sesi) gazetesini daima alıp kupon biriktirenler için bedava sinemalar verilir ki, tadına doyum olmaz!

OYUNLAR

Canbaz yumurtalar

Üç bardak alınız. Birincisi iyi su ile, ikincisi çok tuzlu su ile doldurunuz. Ve üçüncüsüne gelince: yarısına kadar iyi su koyunuz ve bardağın dibine kadar irişik bir huni ile, bardak doluncaya kadar, çok tuzlu su dökünüz.

Üçüncü bardağı böyle doldururken, çok dikkat etmek lâzımdır. Çünkü: Tuzlu su muhakkak aşağıda kalacak ve iyi su yukarıda bulunacaktır.

Bu iş bittikten sonra üç yumurta alıp arkadaşlarınızı odaya çağırın: Birinci bardağa koyduğunuz yumurta dibe gider. Çünkü sudan ağırdır. İkincisi suyun üstünde yüzer ve üçüncüsü de suyun ortasında kalır. İşte bu işe arkadaşlarınız akıl erdiremeyip parmak ısırırlar.

Ulama yahut nokta oyunu

Bu oyun iki kişi arasında oynanır. Çocukların hesap ve harita oyunudur. Oynıyacaklar düz bir yere yahut düz bir (ot) [1] taşının üzerine aşağıda olduğu gibi noktalar korlar.

Biri, eline, sert bir taş, ve yahut yerde ise ucu sivri bir çubuk alır. Diğeri ona tarife başlar. Ve hangi noktalar arasını birbirine çizgi ile bitiştirtmek istiyorsa onu söyler. Diğeri taş kalem, yahut taşla onun istediği noktalar arasını çizer. Ve noktaları bir birine bağlar.

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

İstediği yerden yani cetvelin hem içinden hem de dışından hatları yürütebilir. Oyun devam eder. Fakat çizilen çizgiler gerek dahilden ve gerek, hariçten hiçbirini katetmiyecektir. Eğer katettirirse çizgi yapan oyunu kaybeder Hiç birbirine çatmaden bütün noktalar arasını bağlayan oyuncu oyunu kazanır. Çizgiyi tarif eden oyuncu noktaların aralarını doldurmak ve karşısındakinin yolunu kesmek için daima çok ustalıkla dolambaçlı noktalar arasını doldurmak, yerleştirmek ister. Diğeri de ileride kendi yolunu kapamamak için götüreceği yolları düşünür, hesap eder, ortada kapalı nokta bırakmamağa çalışır.. Bu oyun,çok hesaplı ve düşündürücü bir oyundur. Çocuklar plân yapan bir mühendis, harita başında uğraşan bir erkânı harp gibi saatlerce bu cetvelin eaşında uğraşırlar Mağlup ye mahsur kalmamıya çalışırlar.

Hokkabaz

[1] Malta taşına benzer, gayet kaba bir taştır sert olmadığı için ot taşı denilir.

ŞİİRLER

Eylül Şarkısı

Kaçtı yuvadan [bülbül,
Soldu yaprak gonca gül!...
Hüzünle doldu gönül,
Geldi nihayet Eylül!.,

Sonbahar olsun kutlu,
İşte gönüller bulutlu!..
Çok yaşatan ne mutlu
Geldi nihayet Eylül!..

Leylekler uzaklaştı,
Yağmur oluktan taştı,
Derdim başımdan aştı,
Geldi nihayet Eylül

Eski sıcaklar olmaz,
Çıkar az sonra ayaz!...
Elveda ey güzel yaz,
Geldi nihayet eylül!..

Küçük Şair

Fırsatı Kaçırmayın !
ÇOCUKLAR :
Babalarınıza ve annelerinize söyleyiniz; sizi Hayat Sigortası na koysunlar. Bu büyük bir fırsattır. Çünkü: büyüdüğünüz zaman zengin olacaksınız. Anadolu Sigorta Şirketi ne koşunuz. Size tafsilât verecekler.
Adres :
Anadolu Şirketi Türk Anonim Sigorta Bahçekapı dördüncü vakıf han, ikinci kat

İşidilmemiş en heyecanlı vak'alar

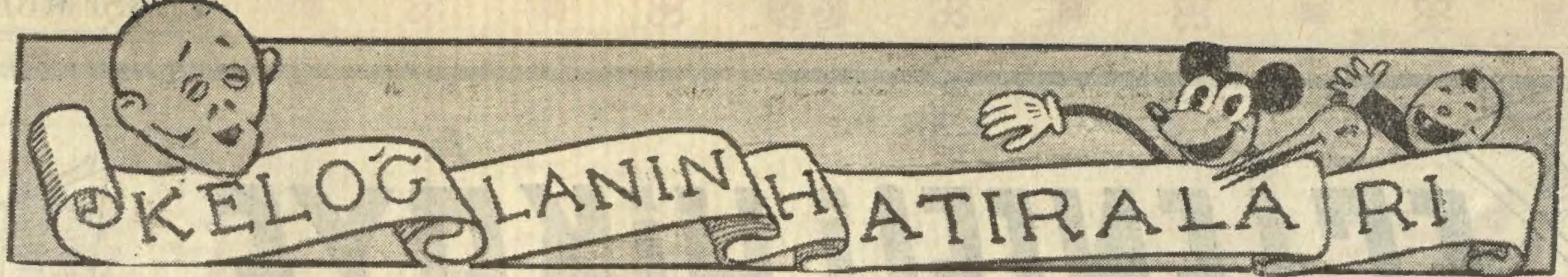

Gülünçlü Polis Romanı

KELOĞLAN POLİS HAFİYESİ :

Dirilen ölü

[Geçen sayının hülâsası: Üsküdarda dilden dile bir havadis dolaşıyor, bu da: Bir ölünün dirilip mezarlıkta dolaşmasıdır. Hiç kimse bu havadise inanmıyor. Ramiz efendi, aynı mahallede oturan Hasan isminde bir adamla bu meseleyi konuşuyorlar. Ramiz efendi, bir ölünün dirilipte mezarlıkta dolaştığını katiyyen inanmadığını söylüyor. Gece Hasanla beraber evlerine dönüyorlar. Fakat ertesi gün Ramiz efendiyi mezarlığın başında ölü olarak buluyorlar.]

Ahali, Ramiz efendinin böyle, müthiş bir surette öldürülmesile biribirine girmişti. Herkes korku ve dehşet içinde titriyordu. Çağırılan doktor, Ramiz efendinin, önce başına bir muşta yedikten sonra, kalbine saplanılan bıçaktan öldüğüne dair rapor vermişti.

Tabiî derhal işi polis ele aldı. Ramiz efendinin üstünde bulunan dört yüz lira para ile kıymetli bir altın saat ve kordonunun ve bin beşyüz lira kıymetinde pırlanta yüzüğünün çalınmış olduğu anlaşıldı.

Hasan, o gece, Ramiz efendiyi hortlak meselesile korkutmak istemişti. Bunu hem kahveci, hem de mahalleliden bir kaç kişi duymuşlardı. Katilin Hasan olması ihtimaline karşı polis Hasanı hemen tevkif etti. Karakolda hortlaktan bahsedip, bundan korkup korkmadığını sordular. Hasan çok telâşlı idi. Üstüste bir çok şeyler söylüyor, fakat söylediği sözler birbirini tutmuyordu. Bunun üzerine, müstantik onu muvakkaten tevkifhanede alıkoydu.

Bu havadis üzerine her kafadan bir ses çıkmağa başladı Hasanın karısı hâlâ hortlağı gördüğüne yemin ediyordu. O gece, cinayetin olduğu yer, artık bütün İstanbulun panayır yerini andırmıştı. Herkes gündüzden hortlağın çıktığı yeri görmek için akın akın geliyor, fakat akşam olup ta sular karardı mı, küçük, büyük herkes korkudan kaçışıyordu. Gazeteler sütun dolusu yazı yazdı. Polis katili bulmak için çok uğraştı. Fakat herşey boşa çıktı.

Hasan efendinin babası eskiden Konyada bulunmuş ve bu sırada İshak efendi namında bir zatla ahbap olmuştu. İşte bu İshak efendide, şimdi polis hafiyeliğine başlamış, olan bizim meşhur (Keloğlan) ın amcası idi.

İşte Hasan efendi bu şüphe altından kendini kurtaramıyacağını anlayınca Keloğlana bir mektup yazdı ve tevkifhaneye kadar gelmesini rica etti.

Keloğlan mektubu alınca tevkifhaneye koştu.

Hasan, bu işte parmağı olmadığına dair binlerce yemin ediyor:

— Sen beni kurtar.. Benim hiç bir günahım yok!... diye yalvarıyordu.

Keloğlan:

— Sözlerine inanıyorum, dedi, fakat, bütün izler senin aleyhine çıkıyor!..

Dedi. Ve sorguya çekti:

— Mademki Ramiz efendinin sesini duydun, niye imdadına gitmedin?...

Hasan sarardı:

— Söylüyorum ya.. Feryadı duyunca, korktum ve içeri daldım!...

— Bunu kabul ettirmek mümkün mü?... Bir de hortlaktan bahsediyorsunuz.. Sizden başka bu hortlağı gören var mı?...

(Devam edecek)

Bir Afacanın Hatıra Defteri

Tefrika No. 25

Babam akşam yemeğinden sonra çok yer kazıp kazmadığımı görmeğe çıktı. İnanır mısın sevgili defterim, her ne kadar babam nerede ne yetiştiğini bana göstermişsede, ben körpe soğanların hepsini çıkarmıştım, galiba ben, canbazhaneye gitmek için hiç bir zaman 50 kuruş alamıyacağım.

* * *

Kıymetli defterim, ben baştan tecrübeler yapabilirdim. Canbazhane burada idi ve güzel bir rüya gibi tekrar kayboldu. Halil ile birlikte onu karşılamaya gitmiştik. O kadar heyecanlanmıştık ki sanki onlara mensup bulunuyorduk. Evvelâ muzikanın bulunduğu arabanın arkasından koştuk, sonra Gergedanları, su aygırlarını, uzun boyunlu zurafayı.

İki korkunç arslanı ve aralarında bir kaç sevimli kızıl fil üstünde bulundukları mini mini vahşi hayvanları ve sırtlarını deve derisi kaplıyan kanbur hayvanları önümüzden geçirmek için ileriye koştuk.

Askerlerin sonu geçit resminden daha güzel oldu. Ben öğle yemeğini yemeden kalktım, canbaz kumpanyasının çadırlarını nasıl kurduklarını görmek istediğimden açlığımı tamamen unutmuştum. Eve geldiğim zaman Behiyenin benim için bıraktığı bir parça böreği ancak ağzıma atabildim. O, bana borç olarak:

—Fili beslemek için francelaya 10 kuruş ve bir bardak limonataya 5 kuruş verdi ve yıldırım gibi koştum. Eve dönmezden evvel başımdan bir hâdise geçeceğini zannetmiyordum. Bediada geceleyin gitmek istiyordu. Ben anneme de gidip gitmiyeceğini sordum, fakat o, bu gibi şeylerin kendisini alâkadar etmediğini söyledi; Bir canbazhanenin şehrimize geldiğine kulak asmıyacak kadar bu insanların nasıl ihtiyarlıyabileceğine şaşılır!

Bedrinin dükkânı yanından geçerken kırk paralık kırmızı büber almak aklıma geldi. Onun bana sırasında yardımı olurdu. Bir az da fil için pasta aldım ve canbazlıklar henüz başlamadan hayvanları görmek için erkenden oraya gittim. Maymunların öksürmeleri ne kadar tuhaftı. Az daah gülmekten katılacaktım. Bekçi, onların kafesine haşarı bir çocuğun büber serptiğini ve onu yakalarsa kovalıcağını ve tutulması için emir vereceğini süyledi.

Herif son derece kızmış olduğundan fillerin yanına gittim. Koca bir parça börek verdim. Fil henüz onu yutmuştu ki, neye uğradığımı anlıyamadım: Dişlerim çivi keser gibi birbirine çarpmağa başladı! Ta çadırın tepesine kadar uçtum ve artık küçük Çetinin ahrete gittiğini zannettim, fakat bereket versin talaş arabasının içine düştüm. Alçak fil! Böreğine azıcık biber kattığım için hiddeie gelmişti. Bekçi onu yatıştırıncaya kadar epeyce uğraşmak mecburiyetinde kaldı ve beni yumruğile korkutmak istedi. Kafamı parçalamış olsaydım açmıyacağını söyledi; bununla beraber başım biraz şişmişti ve ben kendimi okadar tuhaf hissettim ki, oyunun başlamasını beklemek için derhal yerime oturdum. Hayvanlara bakmaktan usanmıştım. Başım biraz ağrıyordu, fakat yemekten sonra keyfim yerinde di. Oyun çok güzeldi, aldatmada değildi, sersem palyaçonun ca numaraları mükemmeldi. Galiba o, ehaliye beni gösterek:

Bu çocuk Hazreti İbrahim ne kadar benziyor!. Dediği zaman yüzüm kızarmıştı. Bekçi anlıyamadı. Palyaço:

— Onu fil attı, dedi.

Seyirciler güldüler, fakat o her harhade Peygamber tarihi iyi bilmiyordu. İbrahimi fil atmamıştı; lâkin hepsi bir, ne olsa da çok hoşuma gidiyordu.

İki ayağı üstünde yürüyen tay çok dilberdi, genç kadınlar ise çembeıden atladıkları zaman sırtımda pireler dolaştı.

Oh, babalarının başında taklık atan ve ayakta duran bu çocukları ne kadar kıskandım. Babamın canbaz olmadığına teessüf ediyorum. Eğer o yalnız evi satsa canbazhaneye girse, ben de onlar gibi muvaffakıyetle onun başında durabileceğimi zannediyorum, fakat onda hiçbir hırs yok.

Ben onlar oynarken boş durmadım ve düşündüm " Artık kendi şehrimin maskarası olmamalı, günde yüz defa çocuk olduğumu işitmemeli, mektebe gitmemeli, hakeret altında yaşamamalı, canbazlık san'atını öğreneceğim.," *(Devamı var)*

Benim çocuğum doğduğu zaman ben annemin evinde idim.

— Kimbilir hanım teyze kendi evine geldiğin zaman çocuğunu doğmuş bulunca nekadar sevinmişindir!.

BİLMECE 102

Bu haftaki bilmecemiz kelimelidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek *(İst. posta kutusu 61. AFACAN Gazetesi 102 inci bilmece memuru) adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.*

Soldan sağa ve yukarıdan aşağıya doğru:

1—Deniz kenarındaki köşkler

2—Beceriksiz.

3—Miralaydan büyük paşa rütbesi

4—İkram etmek

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

Hediyelerimiz

Birinciye: İyi bir dolma kalem

İkinciye : Bir cilt roman

50 inciye kadar: Şekerleme kitap, çikolata kart verilecektir.

Kazananlar

Bilmecede Kazananlar

98 Numaralı resimli bilmecemizin halli: Fare—Tayyare—Keçi—Burun—Şapka—Yılan balığı—Şemsiye— Ayakkabı — Fil — idi. Doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Fotoğraf makinesi kazanan

Sinop Çarşı yeri Bakkal no. 46 Mehmet Bey oğlu Ahmet Efendi.

Çocuk Sesi Cildi kazanan

Fatih Çarşamba cebeci başı Mesçit sok. no. 13 hanede Güzin Hanım.

Bir kutu bisküit kazanan

Galata Senbenua Fransız mek. Canan ve Handan Osman H. lar.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

İst. Albümü Kazanan

Kasımpaşa yeni çeşme mesçit sokak no. 24 Sıtkı, Beşiktaş karakol sok. no. 6 hanede Nusret, Edirne tahta kalede sebzeci Bohor haras mahdumu Sar·il İzmir pazar yeri alay beycaddesi.no 92 Hagrulbent, Haydarpaşa Nemli zade sokak no. 18 Virjin Vapordyan, Bakırköy 2 inci mektep s. 5 Perihan Galip Ankara M. M. V. Baş mimar Halil Bey oğlu Süha bey ve Hanımlar.

Birer çikolata kazananlar

(Anadoluya Kitap)

İzmir Karşıyaka Muradiye cad. No. 58 Nedret, İst. Sultan hamam Mes'adet han No. 1 Saime, İst· 59 uncu mektep no. 107 Fikret, Zonguldak Kıtapçı Hakkı Bey vasıtasile Ferit, Bey oğlu Sent Puşelri 4 üncü sınıf Nüzhet İbrahim Galata Topçular caddesi karınca çıkmazı no. 17 Vasil, Pangaltı Poyraz sok. apart no. 23 kapıcı, İzmir Keçeciler caddesi Zühre sokak. No. 23 Arif, Trabzon Nemli zade Mustafa Halis, Fatih 13 ünbü ilk mektep No. 668 Perizat, Hanım ve Beyler.

Hikâye kitabı kazananlar

İst. Alemdar zade Şükrü Bey kerimesi Müşerref, Kandilli kız lisesi No. 593 Nimet, Ankara hergele meydanı Yen'şar cad. no. 26 Ata, Büyükdere Hacı sadık bey yalısı Zeki Beyin mahtumu muzaffer, İst, Kabataş erkek lisesi no. 85 Hayri, Denizli çatalçeşme no. 92 Doğan, Eyüp kızıl mesçit değirmen sokak no. 6 Vedia, Beyoğlu 12 inci ilk mek. no. 243 Kemal Hakkı Aydın Saraç Cemal efendi kızı Fehime Neptün, İzmir Buca İstasyon cad. Berber Kasım çırağı Tahsin, Kadıköy erkek lisesi s. 1-e no. 9C0 Tevfik, Büyükada pervane sokak no. 2 Hıfzı, Balıkesir 5 inci Dvizyonda kısım 41 şefi İbrahim Bey oğlu Fuat Bey ve Hanımlar.

İst. kartı kazananlar

Ankara kethüda mahallesi alaca mescit sok. Ahmet ef. oğlu Abddürrezzak İst. Cağaloğlu Molla feneri sok. no. 5 Flör, İst, 34 üncü ilk mek. no. 103 Fahrettin, Devrek tahsildar Nazif bey oğlu Niyazi İst. Nuri osmaniye Gazi sinan paşa sok. no. 12 Feyyaz, Bebek Neclâ tevfik, İst. Aksaray Yusufpaşa Kadri Bey so. no. 11 Aydın, Aksaray camcılar cami sok. no. 6 süheylâ, Niğde orta mektep s 2 A no. 396 Muzaffer, Zonguldak C. H. fırkası sabık kâtibi M. salim Bey hemşiresi Gülseren samsun Gazi caddesi no. 22 Şevket, Ankara Hacı Bayram camii ikinci çıkmazı no. 28 sevim, Çine Tapu memuru Hüseyin ef. oğlu Hürrem Bey ve Hanımlar.

SON

Bulmacada kazananlar

41 numaralı resimli bulmacamızda saklı bulunan atı doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Bir spor kemeri kazanan

Heybeliada ilk mek. s. 4 no. 156 Mehmet bey.

Kolsuz kahraman kazanan

Bursa Muradiye mahallesi kaplıca cad. soğuk çeşme karşısı no. 83 Kemal Bey.

Bir albüm kazanan

Ankara Türkiye iş bankası hukuk işlerinde M. Sıtkı Bey oğlu Osman Necdet Bey,

***DİKKAT*: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.**

Şekerleme Kazananlar

(Anadoluya Kitap)

Samsun istiklâl mek. s. 4 no. 55 Gülseren, İst. Beylerbeyi Çamlıca cad. no. 82 Sati, Büyükada 23 Nisan cad. no. 43 Fethi, İst. Cibali Fener cad. no. 164 Ruvim, Beyoğlu Cihangir Neşet Bey apart. Altay, İzmir Göztepe tramvay cad. no. 938 Enver, Mersin posta kutusu no. 95 Moiz, bey ve hanımlar.

Bisküit Paketi Kazananlar

(Anadoluya Kitap)

Kadıköy kazasker sok. no. 6 Yüksel Beşiktaş balmumcu D. mek. no. 221 Turgut, Ankara itfaiye meydanı kurtuluş apart. 2 inci kat 4 üncü daire Vehbiye. Bakırköy Zincirli, doktor Yusuf Ragıp beyin nezdinde Sefer, Bursa orman baş kâtibi İhsan bey kerimesi Turhan, Aydın Gazi bulvarı no. 20 Hüsnü, Mardın sıhhat müdürünün oğlu Bülent, İst. 6 ıncı ilk mek. no. 281 Didar, Heybeliada ilk mek. s. 4 no, 74 Nahide, Antalya gümrük kâtibi Arif Beyden Şeref, bey ve hanımlar.

Bloknot kazananlar

Turgutlu avukat Burhan bey kızı Güzin, Mersin posta kutusu no. 167 Ekrem Hilmi, Üsküdar divitçiler caddesi no. 16 Turan, İst. Sinem köy şahin so. no. 59 Muallâ, Adapazarı sabihaH. ilk mek. s. 3 no. 115 Fetiye, İst. museî lisesi s. 5 no. 227 İzak İst. Cerrah paşa küçük mühendis sok. no. 29 necdet Pangaltı gül apart. ikinci kat no. 52, İst.Aksaray Şimendifer deposunda makinist Muharrem ef. oğlu Halit, İst. Çengelköy mezarlık cad. no. 29 Halil bey ve hanımlar.

SON

DİKKAT

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

Hediye Kazananlar

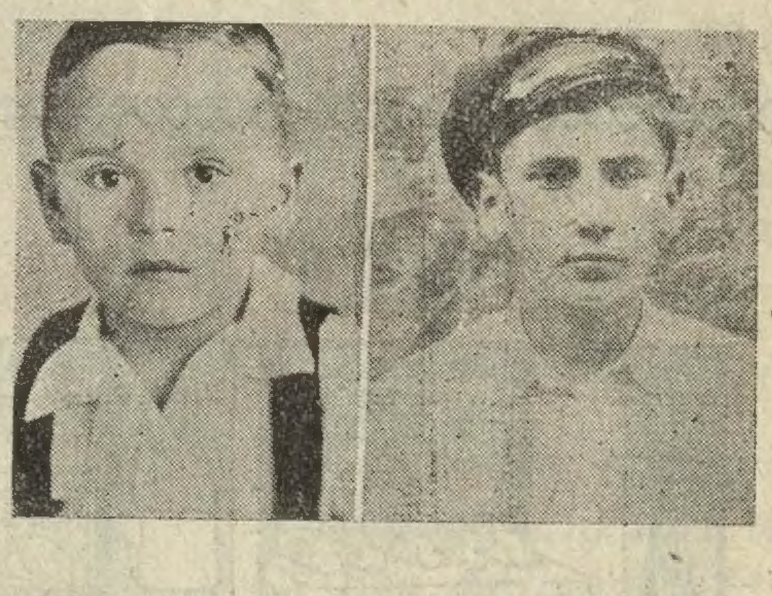

Galatasaray Ortaköy şubesi sınıf 2 İshak Bey Afacan bulmacasından bir şişe kolonya suyu kazanmıştır.

Kadıköy erkek Lis. no. 726 Ali Cazip Bey Afacan bulmacasından bir teneke kutu bisküit kazanmıştır.

BULMACA: 44

Bu haftaki bulmacamız resimlidir Hal varakalarına aşağıdaki kopunu ilâve ederek (*İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 44 üncü bulmaca memuru*) adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.

Soldaki resimde ağacın üstündeki pars avını bekliyor. Acaba siz bu avı bulabilir misiniz?.

Sağdaki resimde de bir balıkçı var. Bu balıkçıyı gözetliyen bir ördekle bir balık resimde saklıdır. Doğru halledenler arasından 40 kişiye muhtelif kıymette hediyeler vereceğiz.

"Afacan„ Bilmece kuponu : 102

"Afacan„ Bulmaca kuponu : 44

Adres İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde Ülkü matbaası no. 40

ABONE ŞATRLARI
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 "
Dört, " 50 "

Karagöz aslandır insan diyen haltetmiş!..

(Bu hafta karagözle Hacivat karşı karşıya geçtiler, bakalım ne konuştular.)

H. — Ey Karagöz!.. Ben geldim,
İyi misin?.. Merhaba!..
K. — Merhaba!.. Yine sırtın
Kaşınıyor galiba?,..
H. — Hiç böyle karşılar mı
Bir insan kardeşini?..
K. — Arabaya koşarım
Bulsam senin eşini!..
H. — Beni fazla kızdırma,
Bir yumrukta ezerim?..
K. — Beyninin ortasında
Bisikletle gezerim!..
H. — Birer birer yolarım
Sakalının telini.
K. — Bir tekmede kırarım
Sonra senin belini!..
H. — Eğer çok söylenirsen
Ben dilini keserim!
K. — Ben karayel olur da
Suratında eserim!...
H. — Çok söylenme!.. Ağzını
Ateşlerle dağlarım!..
K. — Ben bostan dolabına
Sonra seni bağlarım!..
H. — Senin on para etmez
Bu dünyada değerin!..,
K. — Sokakta kedilere
Doğranmalı ciğerin!..
H. — Eğer şimdi susmazsan
Suratına vururum
K. — Ben de senin karşında
Aslan gibi dururum!...
H. — Evet bu sözlerine
Cümle âlem inansın:
Sen bizim aramızda
Hakikaten aslansın!

(Karagöz bu sözü duyunca iftihar edip göğüs kabarttı, şu türküyü söylemiye başladı)

Aslan Türküsü

Yoktur benim benzerim,
Aslan gibi gezerim!..
Bir yumrukta ezerim
Ben gözünü, kaşını,
Koparırım başını!...
Beni kızdırma sakın,
Aklını başına takın!..
Gelme hiç bana yakın:
Parçalarım yüzünü,
Çıkarırım gözünü!..

H. — Evet!.. Sen bir aslansın,
Herkesi alt edersin!..
İnsanım dersen fakat,
O zaman halt edersin!..

(Karagöz bu sözü duyar daymaz Hacivatın üzerine atılıp onu güzelce döğmek istedi. Fakat ne gezer Hacivat çoktan fertiği çekmişti. Bakalım haftaya neler olacak?..)

Oyuncu başı

Pire Nurinin Yaramazlıkları — 42 —

1 — Pire Nuri pilicin fırında kavrulduğunu düşünerek ne yapacağını şaşırdı. Sonra doğru dükkânlarının yanı başındaki bir başka dükkâna koştu. Burada kızartılmış hazır piliçler vardı. Oh.. Bu ne güzel bir fikirdi.

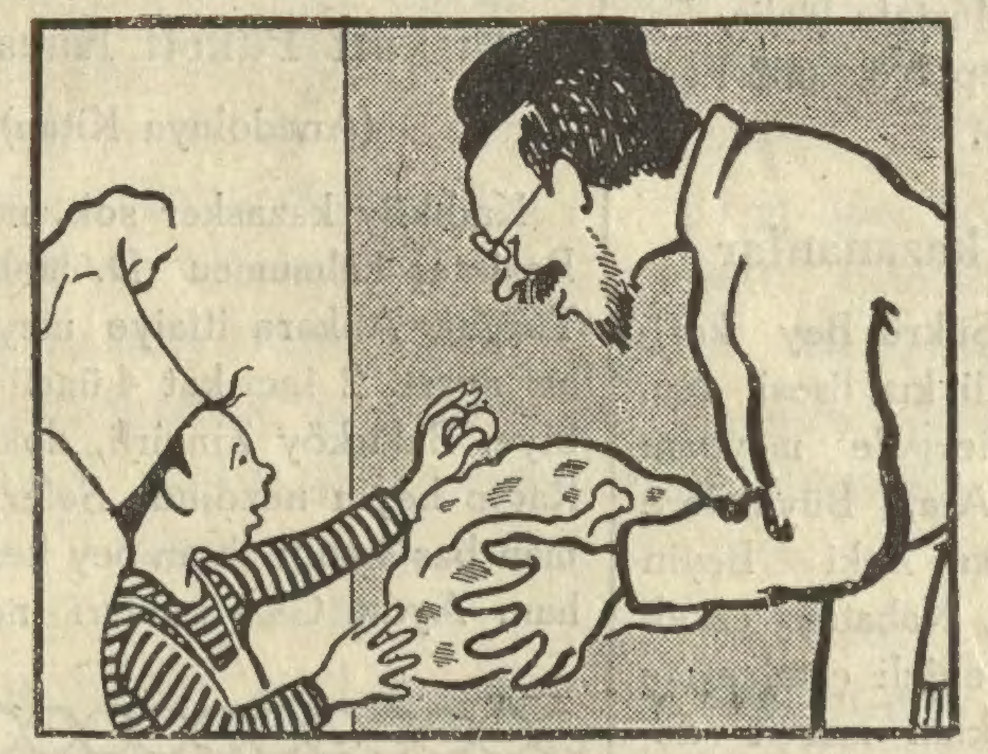

2 — Vakıt kaybetmeden elinde sıkı sıkı tuttuğu ve çocuğu kurtardığı için genç annenin ona verdiği parayı dükkâncıya uzattı ve güzel kızartılmış bir piliç satın aldı.

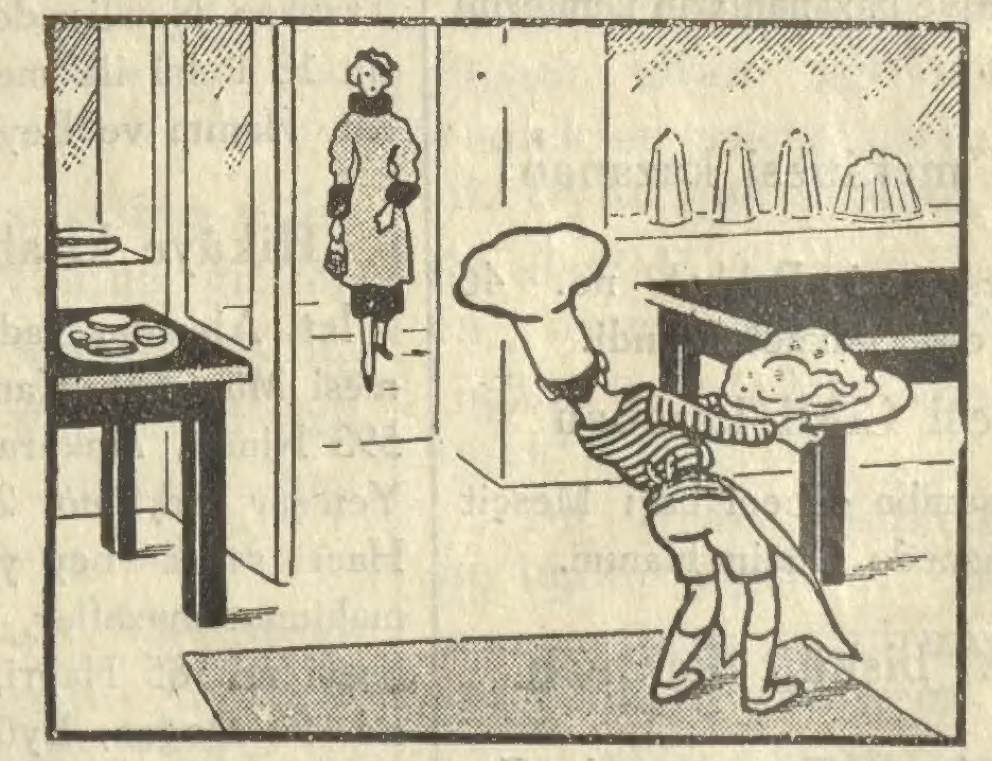

3 — Hemen kendi dükkânına daldı. Pilici güzel bir tepsiye yerleştiriyordu ki küçük hanım ağır adımlarla kapıda göründü. İşte dükkândan içeri giriyordu.

4 — Pire Nuri başından ahçı takkesini çıkardı ve yerlere kadar eğilerek cakalı bir selâm aldı ve masa üstünde güzel kokusile iştiha kabartan pilici taktim etti.

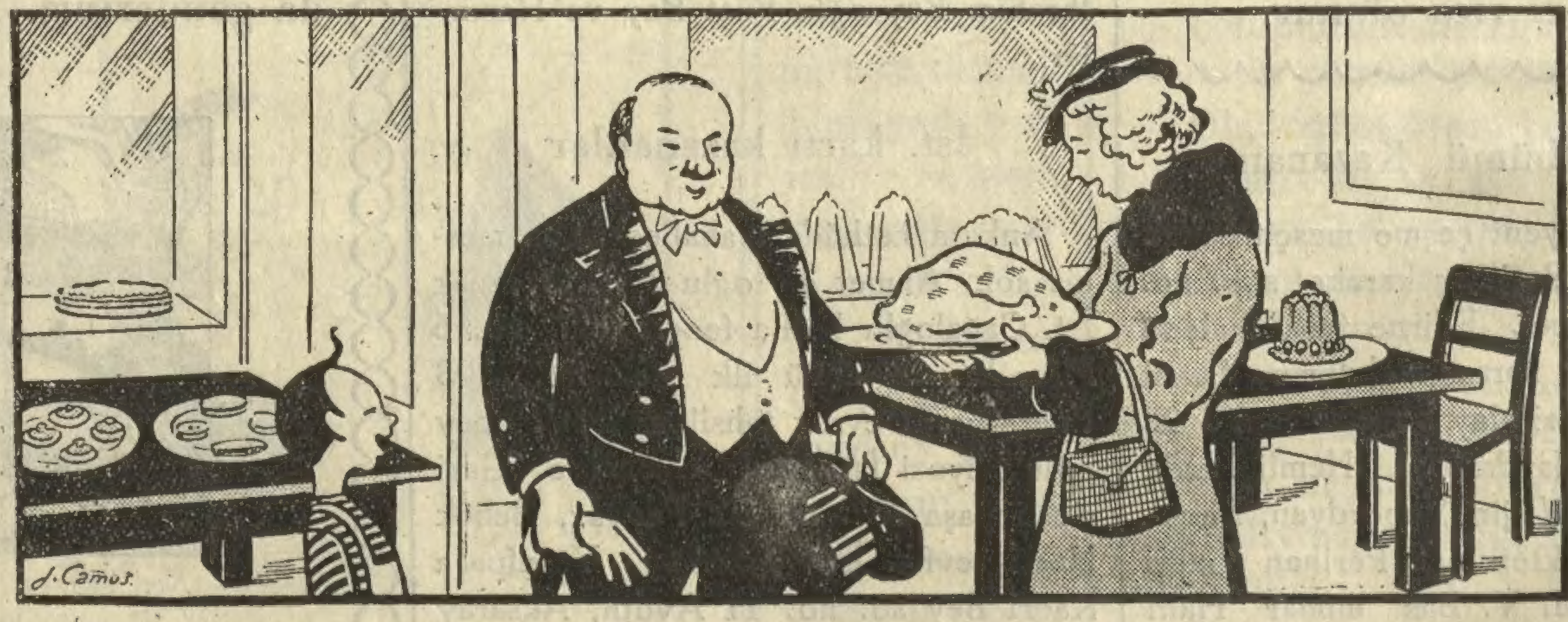

5 — Pire Nuri genç hanım tarafından pilicinin beğenildiğini görünce birden bir sevinç içinde kaldı. Tam o sırada ustası da içeri girmişti. Önce bir şey anlamadı. Sonra genç müşterisinin kendisine çok çok teşekkür ettiğini ve daha bir çok müşteriler göndereceğini vadedince sevincinden ağzı kulaklarına vardı. Ve Pire Nuriyi daha çok sevmeğe ufak, tefek kabahatlerini affetmeye başladı. —Devamı var—

is. Ülkü matbaası Cağaloğu yokuşu No. 40 Sahibi ve umum neşriyat: müdürü M. Faruk